advokatnævnet

DATO: 30.11.2010 **Sagsnr.2010-02-0138**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat B på vegne Advokatrådet (herefter kaldet klager) klaget over advokat C, (herefter kaldet indklagede).

Sagens tema:

Klagen vedrører indklagedes adfærd i forbindelse med hans hverv som bistandsadvokat.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 26. januar 2010.

Sagsfremstilling:

Den 27. marts 2008 blev indklagede beskikket som bistandsadvokat for A i en straffesag mod A's onkel. Onklen var sigtet for overtrædelse af straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 1, samt § 232.

Den 28. maj 2008 sendte politiet genpart af samtlige sagens akter til indklagede. Klager har oplyst, at dette er i strid med retsplejelovens § 741 c, stk. 2.

Ved brev af 4. juni 2008 skrev indklagede til forurettedes forældre:

” Jeg kan oplyse, at jeg nu har modtaget sagsakter. Jeg har endnu ikke fået oplyst, hvornår sagen kommer for retten.

I og [A] er meget velkomne til at komme ind på mit kontor for at gennemgå sagsakter og i øvrigt drøfte sagens videre forløb.”

Den 23. juni 2008 opgav politiet påtale i straffesagen mod A's onkel.

På et ikke nærmere oplyst tidspunkt gav indklagede A's forældre adgang til at læse politi- rapporten i sagen.

Den 30. juni 2008 anmeldte en mor A’s onkel for overgreb på hendes datter i 2006. Politiet rejste sigtelse mod A’s onkel for dette forhold.

Den 15. juli 2008 klagede A’s far over påtaleopgivelsen i den sag, hvor onklen havde været sigtet for overgreb mod A. Påtaleopgivelsen blev omgjort den 15. august 2008.

Den 1. september 2008 blev indklagede tillige beskikket som bistandsadvokat for den forurettede i den sag, der blev anmeldt den 30. juni 2008.

Sigtedes forsvarer anmodede ved mail af 10. september 2008 Statsadvokaten om en undersøgelse af politiets og bistandsadvokatens håndtering af sagsakterne. Statsadvokaten anmodede den 27. november 2008 politiet om en redegørelse og en undersøgelse af indklagedes håndtering af sagsakterne.

Politiet afhørte indklagede, og af politiets afhøringsrapport af 23. januar 2009 fremgår det blandt andet:

"…

Sigtede gav dem derfor adgang til at læse de udfærdigede politirapporter i sagen, som han var i besiddelse af. Sigtede mener ikke, at han derved har overtrådt nogen bestemmelser. Sigtede oplyste, at det ikke var til brug for parrets klage over politiets behandling af sagen, at de fik lejlighed til at gennemse rapportmaterialet, det var fordi de ikke forstod den langsommelige sagsbehandling, og for at undgå at give dem en masse forklaringer, lod sigtede derfor parret selv læse politirapporterne. Sigtede vedgår, at parret fik lejlighed til at gennemse hele rapportmaterialet i sagen.

Sigtede er gjort bekendt med, at såfremt møderne har været afholdt i tidsrummet mellem 1. og 15. juli, har sigtedes forældre på dette tidspunkt modtaget politiets påtaleopgivelse af 17. juni 2008. Sigtede anførte, at han ikke kan huske, hvornår møderne fandt sted.

Sigtede ønskede anført, at møderne med parret blev aftalt som følge af en skrivelse af 04.06.08, hvor sigtede skrev til parret, at "jeg kan oplyse, at jeg nu har modtaget sagsakter. Jeg har endnu ikke fået oplyst, hvornår sagen komme for retten. I og [A] er meget velkomne til at komme ind på mit kontor for at gennemgå sagsakter og i øvrigt drøfte sagens videre forløb."

…"

Den 27. april 2009 blev indklagede sigtet for at have misbrugt sit virke i offentlig tjeneste ved to gange at have ladet A's forældre gennemlæse politirapporterne.

Ved brev af 4. maj 2009 indstillede Statsadvokaten at rejse tiltale over for indklagede, men i notat af 25. maj 2009 til Statsadvokaten meddelte Rigsadvokaten, at Rigsadvokaten ikke fandt fuldt tilstrækkeligt grundlag for at rejse tiltale mod indklagede. Ved brev af samme dato orienterede Rigsadvokaten klager om sagen.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at klagen er indgivet rettidigt og har til støtte herfor gjort gældende, at det er klager og ikke det offentlige, der er klager i denne klagesag, og

at klager blev underrettet om sagen ved Rigsadvokatens brev af 25. maj 2009 til klager, så klagefristen på et år var ikke sprunget, da klager indleverede klagen.

Klager har påstået, at indklagede har handlet i strid med god advokatskik

ved som bistandsadvokat at have givet A's forældre adgang til samtlige dokumenter i den sædelighedssag, hvor A var forurettet.

Klager har til støtte herfor gjort gældende,

at indklagede ikke på noget tidspunkt gjorde politiet opmærksom på, at indklagede havde modtaget flere sagsakter, end indklagede burde have haft adgang til,

at indklagede ikke på noget tidspunkt søgte om aktindsigt i de øvrige bilag i sagen,

at politiet på intet tidspunkt gav samtykke til, at indklagede kunne gøre forurettede eller andre bekendt med indholdet i sagsmaterialet,

at det fremgår af sagen, at det tilsyneladende allerede før påtaleopgivelsen var indklagedes hensigt, at forurettede og forældrene skulle have adgang til at gennemgå sagsakterne, og

at indklagede på det tidspunkt, hvor indklagede besluttede, at forældrene måtte

gennem- læse sagen – herunder den sigtedes forklaring – var af den opfattelse, at sagen fortsat ver- serede, og at der ville blive rejst tiltale i sagen. Adgangen til gennemlæsningen var således ikke begrundet i muligheden for at vurdere, om der skulle klages over påtaleopgivelsen.

Indklagede:

Indklagede har påstået sagen afvist på grund af fristoverskridelse og har til støtte herfor gjort gældende,

at det er det offentlige, der må betragtes som klager i denne sag, hvorfor fristen for klage skal regnes fra det tidspunkt, hvor det offentlige får kendskab til det forhold, der klages over,

at klagen er indgivet for sent, idet fristen for indgivelse af klage skal løbe fra den 11. september 2008 eller eventuelt den 27. november 2008 og allersenest den 4. december 2008, hvor politiet registrerede en anmeldelse,

at klager må anses for at være indtrådt i stedet for eller optræde som befuldmægtiget for Statsadvokat/Rigsadvokat, og dermed være bundet af fristen i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, og

at der ikke er grundlag for at se bort fra fristoverskridelse for klage.

Indklagede har subsidiært påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende,

at indklagede udførte sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienten tilsagde,

at da indklagedes brev af 4. juni 2008 blev sendt, havde indklagede endnu ikke selv haft lejlighed til at læse de modtagne akter. Indklagede gik ud fra, at når der omsider kom bilag, havde politiet besluttet at rejse tiltale, og sagen ville snarest

komme for retten,

at indklagede i sit brev af 4. juni 2008 anvendte ordene ”gennemgå sagens akter” ikke kan fortolkes som andet end sædvanligt, hvor hensigten med et møde var at få afhjulpet familiens frustrationer og forklare, hvorledes retssagen måtte forventes at forløbe,

at indklagede ikke havde til hensigt - allerede før påtaleopgivelsen - at forurettede og forældrene skulle have adgang til at gennemgå sagsakterne,

at da forurettede og forældrene kom til møde på indklagedes kontor, fik indklagede oplyst, at politiet havde meddelt, at man opgav påtale mod A’s onkel, og at forurettede og forældrene ønskede at klage til Statsadvokaten. Som konsekvens heraf lod indklagede forurettede og forældrene læse akterne, således at de havde mulighed for nærmere at forstå politiets beslutning og argumentere mod den trufne afgørelse,

at indklagede i god tro lod sine klienter blive bekendt med materialet, idet indklagede havde fuld tiltro til, at det materiale, som politiet sendte til indklagede, naturligvis også måtte komme indklagedes klienter til kundskab, når tiltale var rejst (eller opgivet),

at indklagede i god tro kunne regne med, at alt det modtagne materiale var vedrørende forurettede, idet der i denne sag kun var tale om 1 strafbart forhold, 1 forurettet og 1 gerningsmand,

at når politiet besluttede at opgive påtale, måtte forurettede i sagens natur have ret til at gøre sig bekendt med det grundlag, hvorpå politiet traf beslutning om ikke at rejse tiltale,

at hvis indklagede havde anmodet om politiets samtykke, jf. § 741 c, stk. 3, ville ind- klagede også have fået samtykke, og

at der ikke var nogen interesser, der kunne blive krænket.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 17 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

13 medlemmer udtaler om spørgsmålet om afvisning:

Ifølge retsplejelovens § 143, stk. 2, 2. pkt. og § 16, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse af 17. januar 2008 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. har Advokatrådet en selvstændig kompetence til at indbringe sager for Advokatnævnet. Vi finder derfor, at der ikke er grundlag for at fastslå, at fristen for at indbringe sager for nævnet regnes fra et andet tidspunkt end det, hvor Advokatrådet blev bekendt med det forhold, som klagen vedrører.

Advokatrådet blev underrettet om sagen ved Rigsadvokatens brev af 25. maj 2009, og klage blev indgivet den 26. januar 2010. Vi finder herefter, at klagen er rettidig og stemmer for at realitetsbehandle sagen.

4 medlemmer udtaler:

Vi finder, at klagefristen bør regnes fra den 16. juli 2008, hvor politiet blev bekendt med, at indklagede muligt havde overtrådt reglerne for dennes virksomhed. Det vil efter vores opfattelse kunne føre til urimelige resultater, hvis der beregnes ny klagefrist for hver enkelt klageberettiget. Vi finder derfor, at Advokatrådet må identificeres med politiet i henseende til, hvornår fristen regnes fra. Klagen er derfor for sen. Da Advokatrådet først 8 måneder efter Rigsadvokatens henvendelse klagede til nævnet, finder vi ikke grundlag for at dispensere. Vi stemmer derfor for at afvise klagen.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet, således at klagen realitetsbehandles.

16 medlemmer udtaler herefter:

Efter retsplejelovens § 741 c, stk. 3, jf. stk. 2, må en bistandsadvokat ikke uden politiets samtykke gøre den forurettede eller andre bekendt med indholdet af materiale i sagen, der ikke vedrører den forurettede.

Vi lægger til grund, at indklagede ved en fejl fra politiets side modtog akter, som var omfattet af dette forbud.

Vi finder, at indklagede burde have gjort sig bekendt med materialet, inden han lod forurettede og hendes forældre gennemgå det. Herved ville han forholdsvis nemt kunne have konstateret, at der var materiale, som forurettede og hendes forældre ikke havde adgang til. Ved at undlade en sådan undersøgelse inden han lod A's forældre se akterne, finder vi, at indklagede har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Vi finder, at overtrædelsen som udgangspunkt er en alvorlig overtrædelse af god advokat- skik, idet det kan have alvorlige konsekvenser for politiets efterforskning, at forurettede uberettiget bliver bekendt med f.eks. andres forklaringer til politiet. Under hensyn til det samlede tidsforløb, siden forholdet blev begået, herunder at indklagede i en længere periode var sigtet i sagen, og at der gik 8 måneder fra Advokatrådets modtagelse af klagen til klagen, finder nævnet, at indklagede alene bør tildeles en irettesættelse, jf. retspleje- lovens § 147 c, stk. 1.

1 medlem udtaler:

Ifølge retsplejelovens § 741c stk. 2, 1. punktum havde indklagede som beskikket bistands- advokat adgang til at gøre sig bekendt med den forurettedes forklaring til politiet og andre dokumenter i sagen vedrørende den forurettede. Det må lægges til grund, at det var tilladt indklagede at overlade sådanne dokumenter modtaget fra politiet til gennemsyn som sket for forældrene og vægerne for den mindreårige pige A, for hvem indklagede var beskikket som bistandsadvokat, jf. herved UfR. 1995.693 V.

Det følger af retsplejelovens § 741c stk. 3, at en bistandsadvokat ikke uden politiets samtykke må gøre den forurettede eller andre bekendt med indholdet af det øvrige materiale i sagen, som politiet har tilvejebragt, jf. retsplejelovens § 741c stk. 2, 2. punktum, hvilket materiale bistandsadvokaten ifølge bestemmelsen har adgang til at gøre sig bekendt med, når der er rejst tiltale i sagen. Efter det foreliggende har politiet, uanset at tiltale ikke var rejst, ved en fejl sendt indklagede samtlige dokumenter i sagen, hvor A's onkel var blevet sigtet for at have udsat hende for seksuelle krænkelser.

Henset til at den mod onklen rejste sigtelse alene angik forhold med relation til A, finder jeg ikke fuldt tilstrækkelig grundlag for at fastslå, at det burde have stået indklagede klart, at politiet ved en fejl tillige havde sendt ham sagsakter, der har været omfattet af retspleje- lovens § 741c stk. 2, 2. punktum, ligesom jeg ikke finder, at indklagede har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at have gennemgået eller orienteret sig i de modtagne sagsakter for at sikre sig, at politiet ikke havde begået fejl, inden han lod A's forældre læse det modtagne materiale. Under henvisning hertil vil jeg således frifinde indklagede for den rejste klage.

Der afsiges kendelse i overensstemmelse med flertallets votum.

Herefter bestemmes:

Nævnet tildeler indklagede en irettesættelse

Indklagede kan indbringe nævnets afgørelse for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

På nævnets vegne

Marianne Højgaard Pedersen